

GONIEC KRAKOWSKI

Ceny zasadniczo ogłoszeń: Za wiersz o wysokości 1 mm i 22 mm szerokości (1 szpalta) po 36 groszy, „marginesowe” po złotych 3.— za 1 milimetr w jednej szpalcie (szerokość szpalty 45 milimetrów). Adres: „Goniec Krakowski, Kraków, Wielopola 1, tel. 22061.

Rek VI.

Nr. 221.

Kraków, czwartek 21 września 1944.

Nie zamówione przez Redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie przy dołączeniu portu zwrotnego. Prenumerata miesięczna 6.— zł., z odnośnikiem do domu 6.50 zł. W Rzeszy z dopłatą portu 7.50 zł. W Gen. Gub. tylko prenumerata przez urzędy pocztowe. Konto ciekowe: Warszawa 658

„Proces rozkładu rozpoczął się“

Berno, 20 września. Londyński sprawozdawca dziennika „Basler Nachrichten” omawia wyczerpująco kryzys rządu polskiego, pogłębiający się z godziny na godzinę.

„Czynnik brytyjskie i amerykańskie — pisze on dosłownie dalej — oszczębiają Polaków przed niebezpieczeństwem właściwego kryzysu gabinetowego w obecnej chwili i podkreślają, że jeżeli rząd koalicyjny straci swój koalicyjny charakter wskutek wystąpienia którejkolwiek z reprezentowanych tam obecnie partji, wówczas mocarstwa anglo-amerykańskie będą miały znacznie większe trudności przy popieraniu sprawy polskiej.

Pozatem zakomunikowano Polakom, że niezależnie od tego w polityce „wrogich kroków przeciwko Związkowi Sowieckiemu” nie mogą liczyć na poparcie aliantów”. W międzyczasie poseł konserwatywny Comander Bower w czasie ponownego zebrańia się brytyjskiego parlamentu zapowiedział pytanie, idące w tym kierunku,

czy wobec różnic pomiędzy rządami Związku Sowieckiego i Polski, rząd brytyjski podjął jakiegokolwiek akcje w myśl art. 3 anglo-polskiego paktu pomocy z roku 1939.

Artykuł 3 tego paktu przewiduje pomoc brytyjską w wypadku, gdyby jakieś mocarstwo europejskie zamierzało podkopać niezależność Polski, czy to w drodze penetracji gospodarczej, czy w inny sposób.

Domyślna tendencja zapytania posła konserwatywnego jest taka, że Rosja podkopała niezależność Polski, a Anglija powinna obecnie udzielić pomocy Polsce przeciwko Związkowi Sowieckiemu.

Jak sądzi dziennik „Basler Nachrichten”, odpowiedź na to pytanie nie będzie łatwa wobec sojuszu anglo-sowieckiego i wysiłków rządu brytyjskiego w kierunku współpracy z Sowietami z jednej, a sojuszu i zo-

bowiązań do pomocy w stosunku do Polski z drugiej strony. Ponieważ rząd angielski już od dłuższego czasu

nie ośmiela się podnosić sprzeciwów przeciwko decyzjom Moskwy,

nawet w wypadkach bezpośredniego naruszenia interesów imperjum brytyjskiego, pomoc dla Polski naturalnie spotkała się z odmową.

Interpelacja ta — jak stwierdza „Basler Nachrichten” — wykazuje, jak niebezpiecznym stał się problem Polski i jak głęboko sięga on w sferę powojennej współpracy. Wyjście z tego kryzysu nie wydaje się prawie możliwe, ponieważ nawet Polacy, przebywający w Anglii, tracą wzajemną solidarność.

„Proces rozkładu — tak kończy dziennik „Basler Nachrichten” swoje wywody — rozpoczął się“.

Ostrzeżenie przed zakłamanymi obietnicami.

Apel radiowy min. robót publ. bułgarskiego rządu narodowego.

Berlin, 20 września. Minister pracy i robót publicznych w bułgarskim rządzie narodowym pułkownik Rogosaroff skierował apel radiowy do narodu bułgarskiego, wzywając, aby nie tracono odwagi i wstępowano w szeregi frontu, by walczyć, celem zmycia hańby, w jaką nieodpowiedzialnie przekupne czynniki wtrąciły Bułgarię.

Tysiącletnia historia Bułgarii nie wykazuje dotychczas ani jednego aktu zdrady, jaki obecnie wpisano trwałymi czcionkami w jej stronie. Pracownicy Bułgarii, chłopci i mieszczanie zagrożeni są tą zdradą okropnym niewolnictwem, gorszym, aniżeli pięcioletnia niewola turecka. Nikt — jak

USA - kraj bezrodzimej sztuki

Nikt nie może zaprzeczyć, że wykształceni Amerykanie nie lubują się w sztuce lub też jej nie posiadają. USA posiada liczne, pełne treści i godne widzenia muzea, znamenite szkoły, instytucje sztuki oraz wspaniałe zbiory dzieł sztuki. Słynna galerja sztuki Corcoran w Waszyngtonie, czy też muzeum Metropolitan w Nowym Jorku wytrzymują zupełnie konkurencję z tego rodzaju instytucjami zagranicą. Wszecchpotężny dolar potrafił zakupować na wielu rynkach świata najcenniejsze dzieła sztuki, które dostawały się do rąk multimilionerów, a drogą zapisów do publicznych galerji.

W wielu zamożnych domach, zwłaszcza w północnych stanach, wiszą na ścianach oryginalny lub wartościowe kopje mistrzów pędzla, albo stoją na postumentach wspaniałe rzeźby, czy też poukładane w serwantkach cenna porcelana i filigranowe wyroby tejże, albo drogiecenne wyroby ze srebra czy też złota. Obojętne, czy to, co oglądamy, pochodzi z epoki antycznej, czy renaissance, czy z doby obecnej — my szukamy w oglądanych eksponatach rodzimej sztuki amerykańskiej — nie ma jej prawie nigdzie. Takiej sztuki, takich dzieł

ducha ludzkiego, jaki tworzyła Azja, stara Hellada, a po niej Europa — nie ma w USA. Wogóle na polu sztuki w całej jej rozciągłości USA nie wydały żadnego geniusza, któryby dał wyraz dążnościom swego narodu czy to na polu muzyki, czy w rzeźbie lub malarstwie, czy też w literaturze.

USA nie wydały ze siebie żadnego człowieka, któryby na wyżej wymienionych polach uprawił w podziw potęgą genialnej twórczości nas Europejczyków, czy też kulturalnych Azjatów. Nikt w USA nie stworzył arcydzieła, któreby dźwignęło gwiazdysty sztandar USA na równe wyżyny sztuki azjatyckiej czy też europejskiej.

Jeśli będziemy pod uwagę takich twórców, jak: Whitman, Edgar Allan Poe w literaturze, malarzy: Whistler i Sargent, architektów Richardson, Stanford White i Frak Lloyd Wright, klasyków Wshington Irving, Emerson, Longfellow, Bryant, Whit-tier, Holmes, dalej piszącego marzycielskie melanccholijne utwory Hawthorne, powieściopisarzy Henry James, Edith Wharton, Gertruda Atherton, Dorota Cranfield, Ellen Glasgow, Robert Her-nick, Broth Tarkington, Sinclair Lewis, Mary John-son, poetę Frank Norris oraz humorystę Mark Twain — to temi nazwiskami zamknijemy listę ludzi wybitnych lub wybitniejszych na polu sztuki. Jak na naród 140-miljonowy — nietylko nie wiele, ale wogóle bardzo mało, a właściwie nic.

Na temat usprawiedliwienia ubożnego rozwoju sztuki w USA przytocza się wiele wyjaśnień i tłumaczeń, a jednym z pierwszych i mających służyć za argument najbardziej przekonujący — to młodość państwa.

Argumentem natomiast słabego rozwoju zdolności na polu twórczości podnosi się ten zarzut, iż nawet walka o wolność, która rozpała poświęcenie i patriotyzm, nie zdołała wykręsać z tego narodu wielkiej poezji.

Istotnymi przyczynami tego nader ubożego stanu rozwoju sztuki ma być duch purytański, który cechował pierwszych pionierów życia w Ameryce. Ten duch purytański o przesadach średniowiecza ożywia tych ludzi, a równocześnie hamował wszelkie przejawy lirycznych uczuć, o ile nie wychodziły po za psalmy i nabożne pieśni religijne. Następnie wszelkie dążności do sztuki, pionierzy i kolonizatorzy zajęci i pochłonięci ciężką walką o byt, uważali za oznakę lenistwa i jako coś nierealnego i nieużytecznego. Na dowód czego przytocza się, że jeszcze dziś w USA artyści i uczeni nie mają pośród ogółu należnego im szacunku, albowiem w pojęciu tego ogółu tylko człowiek czynu pełen energii posiada istotne walory.

Dalszemi argumentami na poparcie braku rozwoju sztuki w USA przytocza się to, iż prócz ducha purytanizmu, panuje jeszcze duch obскурnego prowincjonalizmu, połączonej z parafjanizmem oraz duch plebejski. Duch purytański, który idzie kolejami moralizatorstwa, nie zezwala sztuce na realne ustosunkowanie się do życia. Duch prowincjonalny łącznie z parafjanizmem są właściwie wyrazem ducha pionierskiego, który zajęty wieczną walką o byt, stoi zupełnie zdala od sztuki, albo zna ją jedynie ze słuchu. Zaś duch plebejski,

Wyniki wyborów w Szwecji.

Sztokholm, 20 września. Wynik nowych wyborów do drugiej izby parlamentu szwedzkiego, odbytych 17 b. m., wykazuje — jak spodziewano się — silny wzrost ilości głosów komunistycznych, którzy powiększyli liczbę mandatów z 2-eh na 15. Szwedzka partja socjal-demokratyczna poniosła natomiast porażkę, gdyż ilość posiadanych mandatów zmniejszyła się na 115. Partja prawicowa straciła również nieco ze stanu posiadania. Natomiast związek chłopski poprawił znacznie swe stanowisko, zwiększając liczbę mandatów na 36. Partja ludowa zyskała również większą niż ostatnio liczbę głosów.

Pismo „Morgentidningen” uważa, że przystosowanie głosów komunistycznych jest w najwyższej mierze koniunkturalny. Brak jakiegokolwiek charakteru politycznego komunistów odpowiada wprost w idealny sposób jakości grona wyborczego. Na takich wyborach nie można się opierać, a jedynym co osiągnęli komuniści jest możliwość dłuższej gadaniny w drugiej izbie.

W Berlinie komentuje się wynik wyborów szwedzkich jako wyłączenie zagadnienie wewnętrzno-szwedzkie. Powiększenie się ilości mandatów komunistycznych z trzech na 15 należy, według tutejszego poglądu, uważać jako interesujące zjawisko tylko dlatego, ponieważ Szwecja nie przeżywa obecnie jakiegokolwiek kryzysu gospodarczego.

Prądy komunistyczne w Szwajcarii.

Berno, 20 września. Agencja „TAT” donosi na temat publicznej manifestacji „partji pracy”, jaka odbyła się w Bazylei, głównym referentem był pewien komunist.

W przemówieniu podkreślił on decydującą rolę band w obecnej wojnie i wskazał na to, że ośrodkami oporu w zasadzie kierują komuniści. Odnośnie do zagrożeń polityki Szwajcarii mówca zażądał nawiazania normalnych stosunków z Unją Sowiecką. W dalszym ciągu zaatakował on ostro znanych polityków szwajcarskich. Dalsza napaść referenta skierowana była przeciwko szwajcarskiemu ministrowi spraw zagranicznych z żądaniem, aby on natychmiast ustąpił z urzędu.

Turcja zaniepokojona rozwojem wypadków na Bałkanach.

Ankara, 20 września. Silnie zaniepokojeni Turcji z powodu akcji sowieckiej na Bałkanach znalazło wyraz w artykule dziennika „Tanin”.

Znany dziennikarz turecki Jaszin, który podpisał ten artykuł jako autor, stara się wprawdzie podkreślić „przeważnie normalne, a nawet przyjacielskie stosunki pomiędzy Turcją i Związkiem Sowieckim”. Następnie jednak stwierdza, że ton podjęty w prasie sowieckiej i w audycjach radja moskiewskiego wobec Turcji pozwala wnioskować, iż Związek Sowiecki miesza się do wewnętrznych spraw Turcji i krytykuje tureckich mężów stanu. Wydaje się, jak gdyby Związek Sowiecki szukał pozoru, aby móc wystąpić przeciwko Turcji. Zagodzaco „Tanin” dodaje, że „ani koła oficjalne, ani rozsądne osoby w Turcji nie liczą się z możliwością ataku Związku Sowieckiego na Turcję, celem zajęcia przemyślników morskich i Stambułu”.

Jak dziennik pisze dalej, nie przybyło armij sowieckich na Bałkan samo przez się, lecz sposób ich wkroczenia wydaje się niepokojący dla opinii publicznej w Turcji. Nic nie mogłoby być bardziej naturalne, jak fakt, że Sowiety wkroczyły do Bułgarii dopiero po porozumieniu się z Anglikami i Amerykanami i uczyniły swoje pociągnięcia na podstawie wspólnych uchwał. Jest jednak złym znakiem, że Sowiety pomaszerowały naprzód bez oglądania się na Anglię i na Amerykę w czasie, gdy delegacja bułgarska czyniła w Kairo przygotowania do rokowań z aliantami i była skłonna uwzględnić żądania aliantów.

Równocześnie przytocza się tu artykuł czasopisma angielskiego „Contemporary Review”, atakujący dziennikarzy tureckich Jaszina i Sadaka za to, że sprzeciwiają się sojuszu z Związkiem Sowieckim. Artykuł ten podkreśla „pełną zgodność” polityki brytyjsko-amerykańskiej i sowieckiej na Bałkanach.

Berlin, 20 września. Według opinii tutejszych kół politycznych, zaniepokojenie, wyrażone w pełnych głosach prasy tureckiej, z powodu rozwoju wypadków na Bałkanach, jak np. głos Jaszina w dzienniku „Tanin” należy tłumaczyć konieczną tendencją polityki rosyjskiej.

brzmia słowa orędzia — nie powinien dać się uśpić zakłamanymi obietnicami. Wybiła godzina, w której trzeba zdać ostatni egzamin, a przyszłość okaże, do czego zdolny jest młody partjota bułgarski.

Zdając sobie sprawę ze stanu rzeczy Rogosaroff stwierdził ponownie, że potęga Niemiec pod względem wojskowym i gospodarczym znajduje się na bardzo wysokim poziomie. Rezerwy Rzeszy większe są dzisiaj, aniżeli kiedykolwiek przedtem. Duchowa i moralna siła Niemiec pozostanie czemś jedynym w swoim rodzaju w historii. Porównał on postawę Niemiec ze skałą granitową i wezwał Bułgarów, aby przyczynili się ze swej strony, walcząc po stronie Rzeszy do oswoobodzenia się.

Charakteryzują ją dostatecznie poruszenia wojsk sowieckich w Bułgari.

W związku z tem w Berlinie wskazują na informacje, według których Moskwa wysunęła żądanie otwarcia Dardaneli i znalazła co do tego zgodę Anglii i Stanów Zjednoczonych.

Fińsko-sowiecki układ o zawieszeniu broni.

Ciężkie warunki dla Finlandji. — Tajne posiedzenie parlamentu fińskiego.

Sztokholm, 20 września. Agencja Reutersa doniosła w dniu 19 bm. z Moskwy, że podpisano układ o zawieszeniu broni z Finlandją.

Na temat zawarcia układu o zawieszeniu broni pomiędzy Unją Sowiecką a Finlandją agencja Reutersa podaje w uzupełnieniu, że układ ten został podpisany w dniu wczorajszym przez generała Zdanowa „na zlecenie rządów Z. S. R. R. i Anglii”. Ze strony fińskiej układ podpisał Enckel, generał Walden, generał Nenrich i generał Vnckel. Treść układu będzie podana później.

Służba prasowa podaje w dzienniku „Aftenbladet” wiadomość, że poinformowanych kół w Sztokholmie, że sowieckie warunki dla Finlandji wypadną znacznie cięższe, niż poprzednio oczekiwano. Maja one zawierać m. in. następujące punkty:

Granice rosyjskiego obszaru dzierzawnego na przemyśle Pokkala będą przynależały tylko w odległości 17 km od Helsinek. Termin dzierzawy ustalono na 50 lat. Ma być utworzona sowiecka komisja kontrolna, której rozmiary jeszcze nie są zdecydowane. Sowiety mają otrzymać wolny dostęp do wszystkich fińskich archiwów urzędowych. Cała fińska komunikacja z Szwecją ma być postawiona pod kontrolę sowiecką. Wszystkie okręty fińskie w portach zagranicznych mają być odwołane do Finlandji. Finowie mają podać nazwiska wszystkich osób niemieckiego pochodzenia w Finlandji.

„Nya Dagligt Allehanda” dowiadyuje się, że Sowiety mają pozatem otrzymać kontrolę nad wszystkimi kolejami żelaznymi,

drogami i arterjami wodnymi na czas trwania wojny.

Według doniesienia agencji TT z Helsinek, we wtorek o godzinie 5-tej rano czasu fińskiego zaalarmowano posłów fińskiego parlamentu i zwołano ich na nadzwyczajne tajne posiedzenie parlamentu fińskiego na godzinę 6.15 rano.

Posiedzenie to trwało półtorej godziny. W posiedzeniu wziął również udział cały rząd fiński. Fińska prasa stołeczna otrzymała polecenie, aby trzymała się w pogotowiu celem wydania nadzwyczajnych dodatków, skoro tylko zostanie wydany urzędowy komunikat o tajnym posiedzeniu.

Evakuacja północnej i wschodniej Finlandji.

Sztokholm, 20 września. Na temat ewakuacji mieszkańców północnej Finlandji, rząd fiński — jak donosi agencja TT z Helsinek — wydał urzędowy komunikat, w którym mówi, że ewakuacja konieczna jest, aby „ludność cywilna uratować przed zniszczeniami wojny”.

Evakuacja na terenach północnych i wschodnich rozpoczęła się już i jest nadal prowadzona. Ze Szwecją prowadzi się pertraktacje na temat przesiedlenia mieszkańców z zachodniej części prowincji lapońskiej do Szwecji. Przesiedlana ludność jest w stanie zabierać ze sobą tylko nieznaczny bagaż. Na skutek wielkiej odległości w Laponii oraz odległości dzielących osiedla północne, jak również na skutek braku środków komunikacyjnych, ewakuacja odbywa się wśród trudnych warunków.

któremu wogóle obce jest wszelkie piękno z jednej strony, a z drugiej strony czuje się przyłoczony niemi i stąd nienawidzi go instynktownie i obawia się jako czegoś, co nie jest tak samo małe i przyziemne, jak on sam.

Powiązano dalej śmiało twierdzenie, iż sztuka i literatura w jadalnej ziemi USA nigdy nie osiągną tych wyżyn, do jakich wspięły się gdzieś indziej. Następnie powiada się, iż w kołach produkujących duchem, znawstwem literatury i intelektem brak jest elity, która by ogarnęła duchem apolliniowskim, wzniosła się ku jego wyżynom.

Dalej brak jest warstwy, której wyższy duch, wyrobiony smak stworzyłby podstawy, o które prawdziwi artyści mogliby się oprzeć i mogli w niej znaleźć oparcie i ucieczkę przed tyranią bezmyślnie publiczki i przed jej plutokratycznym targiem. Dalszy argument podaje, iż prawdziwy artysta, człowiek oryginalny o wizjonerskim wyczuciu, urodzony na kapłana sztuki i piękna, nie nadaje się do systemu, w którym wszystko się kupuje, on nie da się zamknąć w złotej klatce i albo pograży się w bagno przeciętności lub kończy zupełną bezwzględnością.

Do następnych argumentów, które zabijają wszelkie zainteresowania sztuką, należy prasa amerykańska, która przyczyniła się do zabicia wszelkich prądów ducha, albowiem czytelnik po spędzonym dniu wśród ciągłych wrzasków, hałasów i napięciu nerwów do ostateczności, taknie chwili spokoju i odpoczynku, a tymczasem ta prasa amerykańska zabiera mu ostatnią możliwość skupienia uwagi i skoncentrowania się.

Ostatni argument — to kobiety, dysponujące więcej czasem od mężczyzn, poświęcają większą uwagę sztuce, ale co za tym idzie, one poczynały nadawać ton sztuce, oo prowadzi do pewnego rodzaju zniewieściałości i do stworzenia kobiecego miernika w ujmowaniu piękna, a ponadto rozpoczyna się to, co jest zawsze nietylko hamulec, ale i śmiercią każdej sztuki — protekcja i maniera. W takim świetle przedstawiał się jednemu z krytyków literackich brak rozwoju sztuki w USA.

Niesłusznie żaden z tych argumentów nie podaje istotnej przyczyny, dlaczego sztuka w USA nie osiągnęła i nie osiąga istotnych wyżyn. Ostatni argument o kobietach w USA, iż przez nie maruje się sztuka, zasługuje o tyle na uwagę, o ile wogóle sztuka istnieje. Bowiem każda sztuka w danej epoce osiąga wyżynę, aby później zejść na niższą i stworzyć szczebel dla rozwoju w dalszej epoce lub może do jeszcze większego upadku; a czy sztuka przy swej dekadencji jest zmanierowana przez kobiety czy przez rządzących, to zupełnie obojętne dla istoty sztuki.

Zasadnicze pytanie, czy w USA istnieje sztuka czy też nie?

Odpowiedź brzmi negatywnie, bowiem w USA nie ma sztuki, bo USA jej nie stworzyły, nie tworzą i zdaje się nigdy nie są w możności stworzyć.

USA stworzyły sztukę, która nazywa się: „BUSINESS“ ale nie sztukę w tem pojęciu, jak my to na starym kontynencie rozumiemy. By powstała sztuka, potrzeba danej epoki, ludzi i podłoża.

Sztuka w starej Helladzie nie rozwinęłaby się nigdy, gdyby nie kultura kretańska, a ta nie rozwinęłaby się naprzód, gdyby nie najazd Hyksosów na Egipt, któremu ulegała Kreta, a dopiero najazd Hyksosów wywołali ją z pod wpływu Egiptu i pozwoili jej pójść własnymi drogami. Renaissance jest nie do pomyślenia bez starej Hellady. A madonny Rafaela czy malowidła w kaplicy sykstyńskiej również nie do pomyślenia bez nauki, głoszonej przez Chrystusa. Na powstałe Notre Dame w Paryżu, tumów w Kolonii, Wiedniu i innych miastach trzeba było czekać więcej jak dziesięć wieków.

A dlaczego one powstały?

Bo jak Wiktor Hugo mówi — nie było druku, to cała Europa chciała utrwalić swe gorące wizerzenia w kamieniu i zapomocą kamienia, w którym pisano, przekazywała swe myśli potomności. Zamilowanie do nauk humanistycznych stworzyło epokę odrodzenia i znowu wieki całe się na nią składały.

Aby wyrzeźbić ze złota klejchizy z Vano (odkryte na Krecie) trzeba było znowu wieków, ale następne wieki już niczego lepszego nie stworzyły, a czy stworzą? — pozostanie raczej pytaniem zamkniętym, aniżeli otwartym. Na powstanie precyzyjnie rzeźbionych gard do japońskich szabel trzeba było całych tysiącleci historii Japonii.

Na powstanie Iljady, Odysei, Niebelungenlied również trzeba było stuleci. Był jeden Sokrates, jeden Konfucjusz, jeden Budda, jeden Szekspir, jeden Goethe, jeden Leonardo da Vinci, jeden Mickiewicz — jeden Beethoven, Wagner, Michał Anioł, Franc Hals, tacy tytani rodzą się jeden na tysiąclecia i zwykle jeden czy dwa narody mają po jednym tytanie.

Aby odpowiedzieć na pytanie dlaczego USA nie ma swej rodzimej sztuki w tem znaczeniu jak my rozumiemy, u nas w Europie musimy użyć paraleli.

Rzymianie byli narodem na wskroś praktycznym, pozostawili po sobie prawo, jakiego żaden naród na kuli ziemskiej nigdy nie stworzył — ale naśladując Greków w sztuce, byli i tylko partaczami.

Ta sama historia jest w USA. Amerykanie są ludźmi interesu i jako tacy praktyczni. — Ich rozum i rozwój umysłu poszedł w kierunku rozwoju techniki i to co zbudowali i to co przewarżają jest imponujące. Oni nie zdołają się na takich tytanów sztuki, jakich miała Europa, a my może nie osiągniemy nigdy tego tempa rozwoju technicznego. Sztuka musi mieć podłoże, a tego w USA niema. Albowiem naród praktyczny myśli całkiem realnie i ześrodkowuje cały swój wysiłek mózgu na dzieła praktyczne, tak iż na inne dziedziny niema już miejsca. I ten „BUSINESS“ jest właśnie rodzimą sztuką nietylko USA ale całej Ameryki. Na inną sztukę niema miejsca. A. J.

Jak donosi brytyjska służba informacyjna, w czasie zderzenia się dwóch pociągów osobowych w czwartek rano, w pobliżu Terre Haute w stanie Indiana USA, poniosło śmierć około 100 osób. Jednym z pociągów był express, jadący z Chicago na Florydę. Zabitymi w większości byli żołnierze.

Wysokie straty Sowietów w czołgach.

Na północno-zachodniej granicy Rumunii odrzucono bolszewików.

Berlin, 20 września. Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z Główniej Kwatery Führera w dniu 19 września:

Na terenie środkowej Holandji przeciwnik dzięki nowym desantom powietrznym wzmocił swe siły wysadzone na zaplecze rejonu frontowego. Własne przeciwataki na miejsce desantu zyskują powoli na terenie, mimo zaciętego oporu. Z przyczółka mostowego w rejonie Neerpeit nieprzyjaciel znacznymi siłami pancernymi atakował w kierunku północnym i wtargnął do Eindhoven. W zaciętych walkach wręcz zniszczono 43 czołgi.

Na północny zachód od Akwizgranu przeciwnik, mimo silnego użycia artylerji i czołgów, zdołał tylko nieznacznie zyskać na terenie. Na zachód i na południe od miasta odparto wszystkie ataki. W rejonie Luneville własne przeciwataki w dalszym ciągu mają skuteczny przebieg. Z pozostałych odcinków frontowych raportowano tylko o lokalnych działaniach bojowych.

Przy silnym użyciu artylerji i lotnictwa nieprzyjaciel również w dniu wczorajszym atakował Boulogne i Brest. W Boulogne po ciężkich walkach zdołał się on wedrzeć do miasta, wyparto go jednak znowu z kilku pozycji baterji. Miasto i port w Breście przedstawiają jeszcze tylko dymiące gruzki. Pozostała przy życiu załoga wycofała się na półwysp Le Crozon i walczy tam dalej.

Wypadki nieprzyjacielskie na Lorlent i St. Nazaire załamały się. Jeden z batalionów ze swego punktu oparcia nad ujściem Zyrondy przeprowadził wypad na miasto Saujon i zniszczył tam wielkie nieprzyjacielskie składy materiałów pędnych i magazyny amunicji.

Straty alianckich wojsk spadochronowych w Holandji.

Berlin, 20 września. Niemiecka akcja obronna w Holandji przystosowała się już z dobrym skutkiem do akcji wojsk spadochronowych Anglików i Amerykanów.

W toku nieustannych akcji likwidacyjnych na rozrzuconych obszarach desantów powietrznych, wojska niemieckie jedynie do godziny 21-ej dnia 18 września zniszczyły w powietrzu, względnie zdobyły bezpośrednio po wylądowaniu znacznie ponad 200 szybowców transportowych. Wzięto przytem do niewoli wielką ilość wysadzonych z powietrza Anglików i północnych Amerykanów. Również materiały wojenne wpadły w nieuszkodzonym stanie w ręce niemieckich grup likwidacyjnych.

Główny obszar desantów powietrznych znajduje się mniej więcej w trójkącie Maastricht—Tilburg—Nimwegen. Podstawa tego trójkąta leży na linii powiatowej długości 100 km Maastricht—Nimwegen, podczas gdy linia powiatowa pomiędzy Maastricht—Tilburg wynosi 80 km, między Tilburg—Nimwegen około 60 km. Trójkąt o-

We Włoszech ciężkie bitwy obronne toczą się z niezmienną intensywnością w rejonie na północ od Florencji i nad Adriatykiem. W toku walk przeciwnik zdołał uzyskać włamanie w następujących pozycjach, które zaryglowano. Również w dniu wczorajszym udaremnilo zamierzone przełamanie. Uporczywe, obfitujące dla obydwu stron w straty walki toczą się dalej.

Na północno-zachodniej granicy rumuńskiej formacje węgierskie i niemieckie w przeciwatakach wyparły nieprzyjaciela aż po rejon Temeszwaru, na wschód od Aradu i południowy-wschód od Wielkiego Waradynu. Pod Thorenburgiem i w północnej części cypla Szeklerskiego załamały się ataki kilku sowieckich dywizji strzeleckich.

Również pod Sanokiem i Krosnem w przeciwataku odparto ponownie atakującego nieprzyjaciela. W jednym miejscu zniszczono 24 czołgi sowieckie, które przełamały się. Ataki sowieckie na północny wschód od Warszawy pozostały bez skutku. Na południowy zachód od Mitawy nasze wojska odpięrając przeciwataki nieprzyjacielskie, zniszczyły 20 czołgów.

Na Łotwie i w Estonji nasze zacięte walczące dywizje również w dniu wczorajszym udaremniły bolszewikom uzyskanie przełamania i zniszczyły w obydwu ostatnich dniach 149 czołgów.

Bombowe nieprzyjacielskie przeprowadziły ataki terrorystyczne na Wesermünde i Budapeszt oraz na kilka miejscowości na obszarze węgierskim i serbskim. Myśliwcy i artylerja przeciwlotnicza lotnictwa zniszczyły 19 samolotów nieprzyjacielskich.

bejmuje około 2400 km kwadratowych. Niemieckie przeciwataki skierowane wobec działań desantów powietrznych, są również już w pelnym toku.

Port w Boulogne silnie w rękach niemieckich.

Berlin, 20 września. Jak się dowiaduje DNB, alianci przy silnym użyciu artylerji i bombowców atakowali w poniedziałek także Boulogne. Ataki piechoty i czołgów były wspierane przez ciężkie działa brytyjskie. Zacięte walki wręcz szalały na ulicach miasta, położonego przed portem oraz koło baterji marynarki niemieckiej „Friedrich August“.

Pomimo wszystkich wysiłków i wysokich strat Kanadyjczycy nie zdołali jednak złamać fortów obronnych, otaczających rejon portu. Bazy operacyjne i port pozostały silnie w rękach niemieckich.

Bolszewizacja Francji.

Genewa, 20 września. Sytuacja we Francji wywołana przez najrozmaitsze ugrupowania, działające w Paryżu, wydaje się bardzo zawiślana i przeszła w stadium rewolucyjnego, przyczem komuniści starają się wyciągnąć stąd korzyści i to wszelkimi siłami.

Trwające stale i po części niewyrównane przeciwieństwa pomiędzy zwolennikami de Gaulle'a, poplecznikami Anglii, czy też Ameryki zaognione są oczywiście w dalszym ciągu i przybrały tak wielkie rozmiary, że jedna z gazet angielskich mogła nazwać je nawet w tych dniach:

„Trzecią bitwą o Francję“.

Bitwa ta rozgrywana jest obecnie pomiędzy Francuzami. Pierwsze zaś strzały rozpoczynające tę krwawą rozprawę zostały wymierzone 26 sierpnia na de Gaulle'a, gdy przedchoził on przez Paryż w towarzystwie generałów Juina, Leclerca i Königa. Następnego dnia, gdy de Gaulle opuścił już Paryż, amerykańska władza okupacyjna na podstawie „porozumienia“ z Eisenhowerem oddała zarząd Paryża generałowi Königowi. Uгода König—Eisenhower, podpisana dzień przed zamachem, nie zgadza się jednakowoż z równoległym zawartem porozumieniem angielsko-francuskim, podpisanym tegoż dnia w Londynie przez Massigliego, jako ministra spraw zagranicznych de Gaulle'a.

W ten oto sposób Amerykanie zawierając układ wyznaczący granice autorytetu francuskiego we Francji przez Eisenhowera i oficera łącznikowego de Gaulle'a, a nie przez swego ministra spraw zagranicznych, z Massigliem dali wyraz pogładowi, iż Stany Zjednoczone nie uznają pod względem politycznym rządu de Gaulle'a. Ograniczyli oni ponadto istniejący faktycznie autorytet rządu angielskiego w ojeździe francuskiej, zwracając uwagę, że beda go tylko tak długo tolerować „dopóki cieszy się on poparciem większości Francuzów walczących po stronie aliantów“. Zaznaczono wreszcie, że Eisenhower rezerwuje sobie wszelką władzę autorytatywną, celem dalszego prowadzenia bez przeszkód działań wojskowych.

Mowa wygłoszona przez de Gaulle'a po podpisaniu układu w amerykańskiej kwa-

po czterech latach milczenia. Najpoważniejszymi dziennikami są: „Popolaire“ i „L'Humanite“. Cena sprzedaży dzienników została ustalona i wynosi za dziennik o dwóch stronach 2 franki, za dziennik o czterech stronach co najmniej 4 franki.

Wrogie zachowanie się ludności francuskiej wobec Amerykanów.

Berlin, 20 września. Amerykańscy jeńcy wojenni z 80-tej amerykańskiej dywizji piechoty oświadczyli, że część ludności francuskiej okazała wrogą postawę wobec Anglo-Amerykanów. I tak np. „wierni rządowi“ Francuzi ostrzelali ich oddział koło Chalons-Sur-Marne.

Czerwoni politycy hiszpańscy w Paryżu.

Madryt, 20 września. Z Paryża donoszą, że w ostatnich dniach przybyło tam kilku czerwonych polityków hiszpańskich. Mają oni podobno zamiar utworzyć „rząd“, który w odpowiedniej chwili miałby rozpocząć działalność.

Choć nie podano szczegółów do wiadomości, wyraża się pogląd w kołach dobrze poinformowanych o przebiegu wypadków w stolicy Francji, że poza temi knowaniami kryją się pewnie osobistości angielskie i amerykańskie.

Anglicy zrozumieli, że zostali oszukani.

Genewa, 20 września. „Czy nasz rząd znowu oszukuje nas Anglików?“ — zapytuje czasopiśmo „New Leader“ w specjalnym artykule.

Odpowiedź brzmi: „Tak. Jeżeli matychmiast nie przebudzimy się i nie zaczniemy działać, odkryjemy oszustwo dopiero w roku 1946. Będzie to jednak zapóźno, podobnie, jak w roku 1919, kiedy zdemaskowała się obluda Torysów“.

Pięć lat wojny, pisze dalej artykuł, doprowadziły nawet największych patriotów do zrozumienia, że rząd przemawia dwoma językami. „Językiem świętoszkowatym z ciemnych dni Dunkierki, który miał otumaniać naród i dokonał tego, oraz obecnym język urzędowy, który grzebie wszystkie nadzieje Anglików“.

Kiedy Churchill w roku 1940 ujął ster państwa, wzmacniał ducha i pogotowie wojenne narodu wszelkimi możliwymi przyrzeczeniami na okres powojenny. Ludzono ludzi wizją innej, lepszej Wielkiej Brytanji, a otoczenie Churchilla uderzało w ten sam ton. I tak Eden oświadczył, że stary porządek społeczny, opóśledzający szerokie masy, zniknie po wojnie na zawsze. Minister produkcji Oliver Lyttleton zapewnił naród, że po przetrwaniu wojny nie będzie już bezrobocia. Churchill jednak prorokował lepszą przyszłość nietylko Anglikom, ale także całemu światu. Przyrzeczenia te opierały się na karcie atlantyckiej, opublikowanej 14 sierpnia 1941, w której także przewidziano, że „nie będą uznane żadne zmiany terytorjalne, o ile nie nastąpią w porozumieniu z dotychczasowymi narodami“. Takie były historie, które opowiadał narodowi brytyjskiemu i które miały go zachęcić do cierpliwego oddawania krwi i potu, ciężarów oraz łez. Potem nagle zaczęła się zmiana scenery, pisze dalej „New Leader“. Wiadomości z frontów trochę się poprawiły. Panująca klasa zaczęła rozwijać własne plany powojenne, a obraz nowej Anglii i lepszego świata wogóle zaczął zanikać.

Churchill i Roosevelt — jak okazuje się obecnie — ogłosili kartę atlantycką dopiero wtedy, kiedy była już podkopana. Ogłoszono mianowicie, że ani Niemcy, ani Indje, ani kolonie brytyjskie nie mogą się na nią powoływać. Powiedzenie Churchilla, że wobec Włoch będzie się postępowo przy pomocy bicia i cukru, zdemaskowało jego poprzednie wynurzenia, jako trick propagandowy.

Polska, dla której rzekomo wypowiedziano wojnę znalazła się obecnie pozostawiona sama sobie i może przyglądać się, czy nie stanie się łupem Innego alianta.

Natomiast obietnice, czynione narodowi angielskiemu, określano obecnie jako niebyłe i nieważne. Zdumny obraz nowej Wielkiej Brytanji zastąpiono realnymi czynami Torysów. Nieprawdopodobnym jest, aby po wojnie położenie narodu angielskiego poprawiło się.

Najważniejszym zadaniem, jakie należy obecnie przeprowadzić, jest odebranie narodowi angielskiemu dalszych nadziei co do dobrych warunków życiowych po wojnie. Bezmięczeństwo społeczne zawiera w sobie żądanie Anglików w kierunku uwolnienia od nędzy i niepokoju. To jednak jest nadzieją iluzoryczną.

Tak brzmią dzisiejsze oficjalne enuncjacje rządowe, kończy „New Leader“. Ta brutalna otwartość, z jaką rząd przemawia obecnie do narodu, pozwala zrozumieć, że wszystkie przyrzeczenia, złożone w roku 1940-41 miały świadomie na celu wprowadzenie w błąd narodu angielskiego.

Anglicy i Amerykanie nie mają wstępu.

Madryt, 20 września. Z Waszyngtonu donoszą: Sowiecko-rosyjskie władze wojskowe wzbronili dostępu na teren reponitny w Ploesti komisji złożonej z dziennikarzy oraz inżynierów angielskich i amerykańskich.

Komisja anglo-amerykańska miała za zadanie dokonać inspekcji szkód powstałych na skutek ataków lotniczych lotnictwa alianckiego, jak również przygotować propozycje, celem wznowienia produkcji

KRONIKA

WRZESIEŃ
20
Środa

Dziś: Suchedni Eust.
Jutro: Mateusza ap.

Dziś obowiązuje zaciemnienie od g. 19.15 do 5.50

Schrony należy utrzymywać w odpowiednim stanie.

(m) Kraków, 20 września. Jak stwierdzono ostatnio, częstokroć z niezrozumiałych przyczyn schrony przeciwlotnicze w niektórych realiach znajdują się w opłakanym stanie.

Więcej się już mówiło i pisało na ten temat — a jednak niektórzy z jakimś dziwnym brakiem zrozumienia dla wymagań obecnej chwili nie stosują się do przepisów w tym względzie.

Przypominamy w tym miejscu raz jeszcze, że według odnośnych zarządzeń władz, każda realność, o ile to tylko jest możliwe, powinna posiadać swój własny schron, utrzymywany w należytych warunkach, wyposażony w światło i w niezbędne narzędzia, a także w odpowiednią ilość piasku i wody.

Odnośne przepisy regulują dokładnie sposób zaopatrzenia schronu, to też w każdym interesie każdy komendant domowej obrony przeciwlotniczej, jak też właściciel czy administrator danej realności powinni się z nimi dokładnie zapoznać, aby uniknąć nieprzyjemnych konsekwencji pod postacią kar, nakładanych przez powołane do tego czynniki kontrolne.

Poszukiwanie zaginionego.

(m) Kraków, 20 września. Jak już donosiliśmy swego czasu, w dniu 16 sierpnia zaginał 11-letni Stanisław Peclak z Nowego Sącza.

Ponieważ ostatnio, przed paroma dniami, widziano chłopca w drodze do Krakowa i w samym już Krakowie, przeto zrozpaczeni rodzice raz jeszcze proszą kogokolwiek, kłoby go zauważył — o odprowadzenie chłopca na najbliższy posterunek P. P. lub o powiadomienie ich pod adresem: Nowy Sącz, ul. Mikołaja Reja 10.

Zniszczenie żydowsko-bolszewickiej zarazy jest najlepszym zabezpieczeniem życia Twojego i Twojej rodziny. DLATEGO STAŃ DOBROWOLNIE DO PRACY PRZY BUDOWIE WAŁU OBRONNEGO NA WSCHODZIE.

Dzieci nie mogą być pozbawione opieki.

(m) Kraków, 20 września. Wojna przynosi te same trudności do rozwiązania problemów. Jednym z najbardziej ciężkich, jeśli chodzi o kwestię wewnątrzspołecznych, jest kwestia opieki nad dziećmi. Jest to problem o tyle trudny, że dzisiaj zarówno matka jak i ojciec danego dziecka stoją przy swoich warsztatach pracy i częstokroć nie mają czasu na opiekę nad dzieckiem — albo też mają go bardzo mało.

Jak temu zaradzić? U dziecka puszczanego „samopas“ istnieje nie tylko niebezpieczeństwo nabrania złych nawyków i przyzwyczajzeń, droga asymilacji ich od rozmaitego rodzaju kolegów czy towarzyszy zabaw, ale istnieje także doraźne niebezpieczeństwo przy uprawianiu tych „zabaw“ i „rozrywek“.

Do terenów zabawy jest przeważnie ulica czy też plac publiczny, na których to miejscach pełno jest pojazdów mechanicznych, a więc samochodów, motocykli i rowerów, które zagrażają życiu i zdrowiu dziecka, będącego z natury swego wieku nieostrożnym i nie zdającym sobie sprawy z niebezpieczeństwa, na jakie się naraża. Poczawszy od „meczku piłki nożnej“, rozgrywanego na jezdni, aż do czepiania się tramwajów i wskakiwania do nich w biegu — cała skala niebezpieczeństw czyha na dziecko, na tą przyszłą „podporę starości rodziców“ i ich pociechę. A efekt tych

zabaw? Złamanie kończyn, lub co gorsze ich utrata, albo śmierć.

I sucha wzmianka w gazetce: „Pozbawiony opieki siedmio- czy ośmioletni X. Y. został przejechany przez tramwaj...“ lub „...utonął we Wiśle“.

A potem niewczesna rozpacz rodziców i wzajemne wymówki.

Czy to konieczne? Przecież zawsze znajduje się jakaś starsza osoba, która z uwagi na swój wiek, nie może już pracować i mogłaby swój wolny czas poświęcić przypilnowaniu dzieciaków. Jeśli nie we własnej rodzinie, to u sąsiadów, czy u znajomych jest jakaś babcia czy dziadziu, pod opieką których dzieciaki z kilku rodzin mogłyby przebywać na świeżym powietrzu, nie narażając się na niebezpieczeństwo.

Czas byłby już zastanowić się nad tym i wprowadzić tego rodzaju opiekę dzieci, aby zniknęły wreszcie te tak często spotykane „dzieci ulicy“, pozbawione wszelkiej opieki, doзору i kierunku wychowawczego i narażone jeśli już nie na niebezpieczeństwo własnej nieostrożności, to na szkodliwy wpływ swych rówieśników i starszych prowodyrów, rekrutujących się z pośród najgorszych nieraz metod społecznych i stających się częstokroć przyczyną późniejszej deprawacji charakteru.

W ten sposób zniknie też troska matki, zatrudniającej im ciągle godziny pracy, zniknie myślenie o tam w tej chwili robi kilkoletni Kazio, Stasio czy Wandzia.

Kroniki Starego Krakowa mówią...

Zabawy w cechach dawnego Krakowa

(tp) Kraków, 20 września. Cechy rzemieślnicze w średniowiecznym Krakowie były bardzo ściśle organizacją, broniącymi ekonomicznych interesów zrzeszonych członków. Pożycie członków jednego zawodu było dawniej bliższe, bo czeladnicy, subjecki, uczniowie i terminatorowie musieli mieszkać u chlebodawcy, mistrza, wszyscy razem schodzili się dla interesów lub dla zabawy w gospodzie i w cechu. Potrzeba odpoczynku i uprzyjemnienia życia musiała spowodować szukanie rozrywki, powstały więc regularne schadzki w gospodach. Duch kastowości średniowiecznej starał się zamknąć ludzi jednego zawodu w jeden cech i przywiązać do własnej, wspólnej gospody, a temsamem zbliżał do siebie jeszcze bardziej jednostki danego zawodu. Zakazywano więc chodzenia do cudzej gospody lub przynajmniej nakazywano w pew-

nych terminach i na zawołanie przychodzić do własnej. Na czele zabawy stał wspólny napitek, przy nim rozmowy, śpiew, gra w kostki, tańce, przysłuchiwanie się wędrownym kuglarzom i „igracom“ wszelkiego rodzaju. Najważniejszymi okazjami do wspólnego napitku i uczy mistrzów był wybór starszych i przyjęcie nowego mistrza. Powoli zamieniano jednak ów poczęstunek od nowego mistrza na wkładkę do kasy cechowej. Towarzysze podobnie mieli schadzki i zabawy i to albo w oznaczonych zgory terminach, albo doraźnie na zwołaniem mistrzów. Gry w niektórych cechach były wprost zakazane, albo dozwolone do wysokości drobnej monety lub za pozwoleniem starszych. Nie wolno było grać mistrzowi z czeladnikiem ani stawiać na kartę ubrania.

Wędrownego przede wszystkim witano napitkiem. Niektóre statuty opisują dokładnie, jak się ma znaleźć wędrowni, a jak witać go towarzysze.

Najweselej było w gospodzie towarzyskiej w czasie wyzwolenia ucznia na towarzysza. Każdy cech miał tradycyjnie, nigdy nie spisywane obyczaje wyzwolenia, których resztki gdzieś niedługo jeszcze się tulają, wszystkie polegają na figlach i psotach, których ofiarą był „robienie“. Ten już przy rozpoczęciu nauki w warsztatach nabierał nauki życia drogą doświadczenia na własnej skórze, naprzykład starsi robienicy i towarzysze pouczali młodego adepta swego rzemiosła jak się szyje bez szwu? Nieoświadczeni cechowicze musieli ściągać jeden rękaw i wystawiać go przez pół domkniętej drzwi, za którymi miano mu uciąć rękaw i zeszty tak, żeby szwu nie było widać; tymczasem raptem wlewano mu konewkę wody do rękawa, przez który ta ciekła, oblewała go aż do stóp. Młody uczeń był tak długo ofiarą figli, póki nie przyszedł drugi, młodszy, którego znowu on razem ze starszymi podobnie „kształcił“. Każdy prawie miał przezwisko, „przemianek“, często mimo zakazów, komiczne.

Przy wyzwoleniu ucznia przechodził po raz ostatni, ku zabawie towarzyszy, przez szereg figli i psot, co nazywano szlifowaniem, ochlebowaniem, kazaniem, chrzczeniem i td. Wyzwolenie sadzano np. na stolku, ustawionym na stole, towarzysze usuwali niby stolek z pod wyzwoleńca, a gdy ten się zrywał, inny za włosy ciągnął, sadzał go napowrót. Potem musiał wyzwoleńca krzyżać: ogień — na co wodą nagle oblewano, a podczas tych procedur jeden z dawniejszych dawał mu nauki.

Zakazywano tych psot nieraz, lecz mimo to trzymały się one tradycyjnie. Z temi średniowiecznymi ceremoniami liczyło się nawet nasze ustawodawstwo, bo jeszcze ustawa byłej Rzeczypospolitej Krakowskiej „o urządzeniu kunsztów, rzemioł i prefecy“ z 1820 i 1843 roku stanowiła: „wzależkie zwyczajne w czasie wyzwolenia, przy uznaniu wyzwoleńca towarzyszącym, lub z okazji przybycia czeladzi praktykowanej, jak to: całowanie klucza, kupowanie losów na wyzwoleńca, dawanie upominków czeladniczych, częstowanie itp. nadużycia, zakazują się czeladzi“.

WESOŁY KACIK.

Zbyteczne.
— Wiesz, powiedziano mi, że jestem podobny do ciebie.
— Kto to śmiało powiedział? Zaraz mu kość porachuję.
— Uspokój się! Już go sam za to wypoliczkowaliśmy.
Bałwan.
— Bałwan, jak podoba ci się pan Henlo?
— Bałwan! Wczoraj w moim pokoju było krótkie śpięcie, a on cały wieczór naprawiał światło.

Obwieszczenia urzędowe

OBWIESZCZENIE w sprawie rozdziału artykułów spożywczych dla niemieckiej ludności miasta Krakowa w czasie od dnia 16 do 23 września 1944 r. z dnia 18 września 1944.

Właściciele sklepów regionalnych będący wydawcą w wymienionym czasie: Chleb: a) na odcinku B 5 i 6 kart żywnościowych dla dorosłych po 1000 gr, b) na odcinku B/M 5 i 6 kart żywnościowych dla dzieci po 500 gr chleba lub 375 gr maki.
Mięso na odcinku F 3 i 4 kart żywnościowych dla dorosłych i dla dzieci po 100 gr mięsa wołowego lub po 200 gr mięsa końskiego. Mięso wydaje się w połowie jako świeże mięso i w połowie w wyrobach mięsnych.
Produkty zbożowe na odcinku N 1 i 2 kart żywnościowych dla dorosłych po 100 gr, a dla dzieci po 150 gr płatków owsianych.
Kawa zbożowa na odcinku K kart żywnościowych dla dorosłych i dla dzieci po 125 gr.
Zwraca się uwagę, że niewykorzystane odcinki tracą bezwzględnie ważność po upływie terminu.
Kraków, dnia 18 września 1944 r.

Stadthauptmann der Stadt Krakau Dr. Kr. Emmer p. o. Stadthauptmann.

ROZPORZĄDZENIE o obowiązku meldowania się wszystkich robotników budowlanych oraz rzemieślników przemysłu drzewnego i metalowego.

Na podstawie rozporządzenia o obowiązku pracy z dnia 26. 10. 1939 (VBl. GG. S. 6) wzywa się wszystkich robotników budowlanych oraz rzemieślników przemysłu drzewnego i metalowego (murarzy, cieśli, betoniarzy, stolarzy, kolodziejów, blusarzy, kowali, blacharzy itp.) zamieszkałych w Krakowie oraz w powiatach: Krakowskim i miechowskim, nie zatrudnionych dotąd przy budowie umocnień polowych, oraz nie posiadających urzędowych zwolnień od tyczeń, do zgłoszenia się w ciągu 3 dni w Urzędzie Pracy, Kraków, Lubelska 25 albo w odnośnych oddziałach: Bochnia, Wieliczka, Myślenice, Krzeszowice, Wolbrom i Miechów, w celu podjęcia przejściowej pracy przy budowie umocnień polowych.
W razie niewykonania powyższego rozporządzenia i przeciwdziałania temuż, zastosowane będą kary, przewidziane w rozporządzeniu o obowiązku pracy, z dnia 16. 2. 1944 (VBl. GG. S. 57) (pozbawienie wolności i przekazanie do karnego obozu pracy).
Kraków, dnia 18. 9. 1944.

Der Leiter des Arbeitsamtes Krakau: Dr. Nitsche, Regierungsdirektor
Der Stadthauptmann der Stadt Krakau: Dr. Kr. Emmer
Der Kreishauptmann Krakau-Land: Dr. Schar
Der Kreishauptmann in Miechów: Dr. Kalpera.

ROZPORZĄDZENIE

Na podstawie pierwszego rozporządzenia wykonawczego z dnia 14. 5. 1942 (VBl. GG. S. 260) o rozporządzenia o obowiązku pracy z dnia 15. 5. 1942 wzywa się wszystkie przedsiębiorstwa prywatne i publiczne w Krakowie oraz w powiatach: Krakowskim i miechowskim do podania w ciągu 3 dni, imiennych list pracowników budowlanych oraz rzemieślników przemysłu drzewnego i metalowego bez względu na to, czy zatrudnieni są w swoim, czy w innym zawodzie w Urzędzie Pracy, Kraków, Lubelska 25, lub w odnośnych oddziałach: Bochnia, Wieliczka, Myślenice, Krzeszowice, Wolbrom i Miechów.
Listy powinny zawierać imię i nazwisko, datę urodzenia i miejsce zamieszkania pracownika i adres pracodawcy. Z obowiązku meldowania zwolnione są wszystkie przedsiębiorstwa budowlane. Zleczeni pracownicy będą przejściowo na wezwanie zatrudnieni przy budowie umocnień polowych.
W razie niewykonania powyższego rozporządzenia i przeciwdziałania temuż, zastosowane będą kary, przewidziane w rozporządzeniu o obowiązku pracy z dnia 6. 2. 1944 (VBl. GG. S. 57) (pozbawienie wolności i przekazanie do karnego obozu pracy).
Kraków, dnia 18 września 1944.

Der Leiter des Arbeitsamtes Krakau: Dr. Nitsche, Regierungsdirektor
Der Stadthauptmann der Stadt Krakau: Dr. Kr. Emmer
Der Kreishauptmann Krakau-Land: Dr. Schar
Der Kreishauptmann in Miechów: Dr. Kalpera.

Posad poszukują

Keinera z językiem niemieckim poszukuje posady zaraz. Warunki: utrzymanie i mieszkanie. Listy do Gońca Krak. Kraków, „Nr. 7152“.

Emerita do opieki chorowitej osobie, dzieciom pomóc pani domu. Skromne warunki. Zgł.: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 7179“.

Gospodyni inteligentna, starsza z Warszawy, znająca się na pierwszorzędnej kuchni, gospodarstwie wiejskim, szuka pracy, najchętniej na wsi. Oferty: Goniec Krak., „Nr. 7446“.

Nauka i wychowanie

Lekcje fortepianu, wszystkie stopnie, doskonała metoda, dorosłym i dzieciom: Czesława Wilczyńska, — Kraków, Adolf-Hitler-Platz 37, m. 6, I. p., ofic.

Kupno nieruchomości

Kupię natychmiast kamienicę, dom, willę lub parcele budowlane. Możliwa zamiana z dopłatą „Informator“, Kraków, ul. Piłarska 19, 7092

Sprzedż nieruchomości

Parcela 280 s. 17 m frontu, pełne ubr. wydz. Łokietka, Parcela 200 s. 20 m frontu wydz. Łokietka, Parcela 160 s. 18 m frontu wydz. pełne ubr. Osiedle Ofic. Parcela 180 s. 18 m frontu wydz. Kazimierza Wiel. sprzed. Kraków, Sienna 5, m. 7, I. p. Tel. 165-87. 7485
Las 40-letni, 50 morg. przy autostradzie pod Krakowem, miejsce klimatyczne. Także 10 morg pola ornego. Jedno, lub drugie, lasu nabyć można. Kraków, Zwierzyniecka 8, m. 1. 7470
Parcela, Królów Jędrzejki, 400 sążni i 800 sążni, komplet, uzbud., sprzed.: „Lokata“, Kraków, Mikołajska 3.
Dom, 4 pokoje, murowany, 208 sążni ogród, nowy, sprzed. okazynie: „Lokata“, Kraków, Mikołajska 3. 7498
Majątek, 22 morgi, zabudowania, obok Myślenic, szybko, tanio, sprzed.: „Lokata“, Kraków, Mikołajska 3. 7499
Parcelę, 200 sążni, za bezcen, sprzed.: „Lokata“, Kraków, Mikołajska 3. 7500
Wylęgelnia 160 sążni, Monuszka 250 sążni, Grochowska 160 sążni, Szwedzka 700 sążni, Rakowicka 350 sążni. Okazjali zdecydowanym sprzed.: „Lokata“, Kraków, Mikołajska 3. 7504
Dom w okolicy podgórskiej, ładnej okolicy przy stacji. Dwie duże parcele leżne wraz z drzewem i pozwoleniem na budowę. Kilka innych obiektów, okazynie sprzed.: „Własna Strzecha“, Kraków, Adolf-Hitler-Platz 10, I. p., oficyna. 7606
Wieża Justewska, 760 sążni, przy stacji, kompl. uzbud. Okazjal, sprzed.: „Lokata“, Kraków, Mikołajska 3. 7505
Willa, 6 pokoi, wodoc., kanal., ogród, blisko tram. Okazjal! „Lokata“, Kraków, Mikołajska 3. 7507
Dom, 11 pokoi, mur., nowy, albo 4 pokoi, komfortowy, ładny ogród (Kraków). Dom, 2 pokoi, (drem.), ogród (Maków) i inne, sprzed.: Kraków, Zwierzyniecka 8, m. 1. 7611
Duże parceli od 140 do 1600 s. w Krakowie i na przedmieściach, ceny wyjątkowo korzystne, bo sprzedaje tylko z konieczności. (Brak środków do życia). Kraków, Zwierzyniecka 8, m. 1. 7613
Dom, 9 pokoi, na parceli 720 m² w Prokocimiu, blisko tramwaju i stacji kolej., sprzed.: Kraków, Zwierzyniecka 8, m. 1. 7612
Kamienice, wille, domy, parcele budowlane, sprzedaje „Informator“, Kraków, ul. Piłarska 19. 7094
Kamienice, domy, wille, kilkanaście parcel na przedmieściach i w okolicy (Kraków), sprzed. — oraz przyjmuję do kupna różne nieruchomości, Kraków, Zwierzyniecka 11, Buro „Krakus“. 7106
Kamienica, 600 sążni parceli, dochodowa, okazynie sprzed.: Najstarsze Buro Szachowska, Kraków, Jagiellońska 10, 6. Pelowa kamienicy, komfortowej, Osiedle, sprzed.: Buro Szachowska, Kraków, Jagiellońska 10, m. 6. 7292
Parcela, 200, 270 i 400 sążni, wydzielona, budowlana, blisko tramwaju, sprzed.: Kraków, Basztowa 10, m. 1. 7432
Willa luksusowa, 6 pokoi, ogród, Osiedle Ofic., sprzedam. Wład: Kraków, Basztowa 10, m. 1. 7432

Kupno

Wózek dziecięcy, zaraz kupię. Zgłoszenia: Goniec Krak., „Nr. 7351“.
Sklep kupna i sprzedaży używanych rzeczy, Kraków, Św. Krzyża 7, kupuje gośdówko używane ubranie, bieliznę, posielowia, kocy, kilimy i inne ładne rzeczy. 7469

Léteczko dziecięce, kupi: Kraków, Św. Mar-
sza 19, róg Fiorjańskiej. Sklep. 7463
Kupię pianino lub fortepian, krótki, oraz meble nowoczesne. Zgł.: Kraków, Fiorjańska 32, m. 16. 7467
Mikroskop kupię. Zgłoszenia: Kraków, Lechowska 6, Salon Obrzędów. 7473
Kilimów dywany, kupuję, płacąc najwyższe ceny. Kraków, Długa 23, Sklep. Kupię roczniki: „Światowida“, Na Szerokim Świecie. „Raz Dwa Trzy“, „Szukaj i Film“. Zgł.: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 7481“.
Kupuję za gotówkę ubrania, marynarki, spodnie, płaszcz zimowe itp., garderobę, mekka, damską i dziecięcą oraz aparaty fotograf., zegarki, palefony, płyty. Kupno-Sprzedż, Kraków, Starowiślna 80, „Nr. 7466“.
Monety srebrne wszelkiego rodzaju kupuję sklep, Kraków, Starowiślna 80.
Kupię futro, laptki perskie, lub seledki i spód piękny pod damskie futro. Oferty proszę kierować do Gońca Krak., Kraków, z podaniem ceny i adresu, „Nr. 7601“.
Kencieszanewany sklep kupna i sprzedazy używanego garderoby, oraz bielizny, kupuje za gotówkę, Kraków, ul. Pierackiego 4 — Sklep. 7605
Poszukujemy do szybkiej komisowej sprzedazy: płaszczy, ubrań, futer, blamów, aparatów, kilimów i innych użytkowych rzeczy. Sklep Komisowy, Kraków, Adolf-Hitler-Platz 12, w podwórku. Przyjmuję do komisowej sprzedazy, oraz kupię obrazy, perskie dywany, makaty, świeczniki mosiężne, antyczne meble itp. dzieła sztuki, porcelanę, oraz całe zbiory: „Der Deutsche Kunstladen“, Krakau, Hauptstrasse (Sławkowska 10), telefon 186-87. 4191k
Pianino, lub fortepian, kupię zaraz. Zgłosz. wraz z podaniem ceny, oraz marki: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 6012“, lub Bonerowska 8, m. 3.
Ubrania, spodnie, marynarki, płaszcz, bielizna, kilimy, kocy, obuwie itp., kupuje: Kraków, Długa 32, sklep. 8102
Kupię niedrogi aparat do powiększeń fotograf. na błony t. zw. Kzutiński, względnie niekompletny. Wiadomość: Prókocim, Półwysokiego 8, m. 4. 6642
Filatelistę kupuję gdzie chce, sprzedają tylko firmie Mundus — Kraków, Adolf-Hitler-Platz 37, m. 12. 6917
Kupuję zegarki nawet zepsute. Kraków, Grodzka 61. 6921
Meble używane kupuję zaraz gotówkowo: Hala Meblowa, Kraków, Grodzka 59. Płyty patef., kupię, Kraków, Wielopole 32, Kolektora. 7166
Aparat fotograficzny, kasę elektryczną „National“ wzmocnioną markową, kupię. Zgłoszenia: Kraków, Miodowa 51, 1. p. Boleńcowa damska futro, luźne obuwie, w stanie najlepszym, poszukiwane pnie, kupno natychmiastowe. Zgłoszenia: „Centrokomis“, Kraków, Grodzka 9. 7209
Kupuję zaraz futro popielicowe damskie, duże, luźne, w etnie najlepszym, szybkie zgłoszenia: „Centrokomis“, Kraków, Grodzka 9. 7215
Kupię srebrne stare polanie, zapiece dobre. Kraków, Stradom 23, m. 9, I. p., na ganek. 7263
„Leica“ i „H. lub III“, kupię zaraz, oraz motocykl od 350 kub., do 600, tylko w pierwszorzędym stanie. Podać markę i cenę. Kraków, Św. Stanisława 4, m. 7. Srebro stare, polanie, oraz fasonowe, kupię i płaci najwyższe ceny firma Gajewski, Kraków, ul. Starowiślna 26. Obraz sprzedasz najkorzystniej, Wawrzecki, Kraków, ul. Wiślna 9. 7405
Maszynę do pianina, do zycia, patefon kasę „National“ na prad, pianino dobrej marki, kupi: Kraków, Stradom 10, „Kupno-Sprzedż“. 7409
Wózek dla bliźniąt, głęboki, lub auto, nawet złuszczony, zaraz kupię. Kraków, Krzywa 13, m. 11, II. p., na ganek. 7420

Zegarki, kilimy, kryształ, obręcy, tkaniny, garderoba, bielizna, teczki, porcelana, walizki itp. Kupi: Kraków, Stradom 10, „Kupno-Sprzedż“. 7413
Futra w dobrym stanie męskie i damskie, futra srebrnego, lub pelerynkę, kupi: Kraków, Stradom 10, „Kupno-Sprzedż“.
Matrymalnie
Szatynka, lat 22, miła, sympatyczna z charakterem, większa gotówka, własne mieszkanie, pozna przystojnego pana, na stanowisku, możliwe kupca, lub też innego, uczciwego, z energią, miłą osobą, w celu matrym., blondni pierwszeństwo. Wiadomość proszę kierować: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 7466“.
27-letni, rozwinięty kupiec, przystojny, pozna panią do lat 23, ładną, gospodarną, inteligentną, z rodziny kułackiej, względnie ekspedientkę (może być biedna). Cel matrym. Listy niestanowicze z fotografią zwrócić proszę kierować do Bura Ogłoszeń Krajna, Kraków, Adolf-Hitler-Platz 46 pod „38“.
Zauby — kradzieże
Zgubiono dnia 14. IX. br. Kennkarte, wystawioną w Krakowie. Kartę Pracy i zaświadczenie inwalidzkie, na nazwisko Kasprzyk Michał, Kraków, Czyżyńska 152. Skradzione dnia 14. br. w tramwaju Nr. 2 (Dworzec—Poczta) Kennkarte, wydana we Lwowie i Ausweis wydany przez Zarząd Miejską na nazwisko Janna Witkowskiego, zam. obecnie w Czeszochowie. Uprasza się o łaskawy zwrot za wynagrodzeniem: Kraków, Wrzesieńska 6, m. 3, Gońcik. 7177
Uciekło zwierzę zielonego kaptura i rękawiczki, zgubione w 5-ce na Mogiła 12. 9, między godz. 2, proszę o oddanie za wynagrodzeniem pod adresem: Kraków, Grodzka 63, m. 4. 7421
Dnia 16 lub 17 września br. w Krakowie na: Adolf-Hitler-platz, ul. Grodzkiej, Dominikańskiej, lub Św. Gertrudy zgubiono Kennkarte na nazwisko Stanisław hr. Rostworowski, oraz trzy inne dokumenty wystawione przez ówczesne władze na to samo nazwisko. Znalazca zechce oddać za wykośm wynagrodzeniem, pod adresem: Kraków, Siemiradzkiego nr. 12, parter, do 7424 pani Czeklikowej.
Dziuba Joanna proszi o zwrot dokumentów zgubionych w tramwaju, Kraków, Radziwiłłowska 3, dozorca domu.
Wysoko nagrodę dam za wskazanie, gdzie znajduje się aparat elektryczny do spaniania marki „Elin“ na trzech kółkach wagi około pół ton, został skradziony w piątek 8. 9. 1944. o godz. 20.30 przez trzech osobników, którzy zadržali go na wóz zaprzężony w jednego konia na ul. Pędzichów. Dyskretna zapewniona. Zgłoszenia: Zakład zegarmistrzowski-jubilerski, Kraków, — Długa 29. 7533
Teczka zgubiona 12 września przy ul. Warszawskiej, obok cmentarza Rakowickiego, znalazłam. Właściciel zechce się zgłosić: Rudnik Michalina, Prądnik Szerbony, ul. Warszawska 187.
Zgubiono Kennkarte w Skarżysku, wydana w Roradowie, na nazwisko Marja Nakoneczna, obecnie zamieszkała w Charszynie. 7241
Skradzione z portfelem dnia 9. IX. 1944, Kennkarte, Kartę Pracy, legitymację służbową, oraz inne dokumenty, na nazwisko Matuzewski Józef, ur. 8. IV. 1920, w Tarnopolu, zam. Kraków, ul. Piłsudskiego 20. 7243
Skradzione Kennkarte na nazwisko Janna Szczybałka, oraz inne dokumenty i fotografie pamiętkowe. Proszę o zwrot na adres: Kraków, Dietla 69, m. 5. Pieniądże w portfelu można zatrzymać.

S. p.
JAN KADZIOLKA
pracownik garbarni „Fortuna“
przeżywszy lat 38, po krótkiej a ciężkiej chorobie, opatrzony Św. Sakramentami, zasnął w Panu dnia 17 września 1944 r. Wyprowadzenie zwłok z kaplicy na cmentarzu Rakowickim na miejsce wiecznego spoczynku nastąpi we czwartek, dnia 21. bm. o godz. 4¹⁵ popoł., na które to smutne obrzędy zapraszają stroskani.
Ojciec, Siostra, Bracia i Rodzina.
Nabożeństwo żałobne
odprawione zostanie we czwartek, dnia 21. bm. o godz. 8 rano w kościele paraf. Św. Mikołaja
S. p.
Stanisław ZAJĄCZEK
mistrz trzyczaski
przeżywszy lat 42, po bardzo ciężkich cierpieniach zmarł dnia 18 września 1944 r.
Pogrzeb odbędzie się w dniu 20. bm. o godz. 5 popoł., z kaplicy cmentarnej w Podgórze, o czym zawiadamy pogrzebowa w żalu
Żena, Córki i Rodzina.
Za spokój duszy S. p.
Kazimierz KORALEWSKIEJ
Jako w trzecią bolesną rocznicę śmierci, odprawione zostanie w piątek dnia 22 września 1944 r. o godzinie 10-tej rano, w kościele Najśw. Marij Panny w Krakowie, przed głównym ołtarzem
Nabożeństwo żałobne
na które zapraszają
Rodzina i Brat.
PODZIĘKOWANIE
Wszystkim, którzy wzięli udział w obrzędzie pogrzebowym w dniu 16-go września 1944 r. naszej Najukochańszej i Najdroższej Matki, Siostry i Babi S. p.
Tekli KROCYŃSKIEJ
a w szczególności Przew. Duchowieństwu Parafji Św. Mikołaja, OO. Dominikanom, OO. Jezuitom, oraz Krewnym, Przyjacielom i Znajomym, którzy okazali nam współczucie, składamy serdeczne „Bóg zapłać“
RODZINA.
Noclegi
Noclegi: Kraków, Starowiślna 28, m. 23.
Noclegi: Kraków, Fiorjańska 3, m. 8.
Noclegi: Kraków, Szwedzka 7, m. 7.
Noclegi: inteligencji: Kraków, Radziwiłłowska 14, m. 2. 7272
Noclegi: Kraków, Grodzka 59, m. 12.
Noclegi: Kraków, Starowiślna 52, m. 13.
Noclegi: przyjezdny. Kraków, Św. Sebastjana 31, m. 2. 7256

UWAGA! UWAGA!

Niniejszym zawiadamiamy Szanowną publiczność, że z dniem jutrzejszym po grubej stronie otwieramy

Restaurację i Kawiarnię

przy ul. Krakowskiej Nr. 1, róg Dietla 1. p. (dawnej hotel „Müllera”)

Kuchnia wysmieniona... Obiady a la Carte... Wyjątkowo w niedzielę i święta...

ZARZĄD

SKLEP KOMISOWY

Kraków, Adolf-Hitler-Platz 12, sprzedaje i przyjmuje w komis. Wypłacamy wysokie zaliczki.

Wolne posady

Dla rodzin roboty w okolicach Strassburga... Poszukujemy do zarządcy starszej dziewczyny... Poszukujemy osoby inteligentnej...

Sprzedaj

„Singera” maszynę krytą, pierwszorzędna... Sprzedaj oryginalne zakopane... Sprzedaj oryginalne zakopane... Sprzedaj oryginalne zakopane...

Leży palniki karbowane, dostarcza... Futro ciemne, 3 ubrania, palto czarne... Futro ciemne, 3 ubrania, palto czarne, płaszcz...

Kunce Władysław, kierownik huty szkła... Włoszycy! Kto wie co o... Włoszycy! Kto wie co o... Włoszycy! Kto wie co o...

PP. Demianka Helena i Szezielowska... Kto wie co o... Kto wie co o... Kto wie co o... Kto wie co o...

Kto wie co o... Kto wie co o... Kto wie co o... Kto wie co o... Kto wie co o... Kto wie co o...

Wydawnictwo „Goniec Krakowski”, Kraków, Wielopole 1. — Telefon 2201.